

Korsaren

Imod Socialdemokratiet — for Socialismen.

Dette Blad ejes af dem som skriver det.

Nr. 3

8de Marts 1907

Næste Nummer af Korsaren kommer paa Tirsdag Morgen; derefter fremdeles Fredag og Tirsdag. Fra April Dagblad. Pris pr. Nr. 5 Øre. Abonnementer 15, 20, 25 Øre.

Korsaren trykkes og ekspederes fra Nørrevold 78, Telefon 2088. Redaktøren træffes mellem 4 og 5.

Vi vil —

Korsarens Opgave er ikke negativ.

Del, vi har været nødt til straks at vise, hvordan Rigsdagspolitiet forfælder Arbejderbevægelsen, hvordan Sagsforeningsmedlemmerne er klædt ud til Dølgere, den sociale Revolution gjort til en Alliance med Bourgeoisiet, en Invitation til Kongens Taffel. Kort sagt, hvordan snilde Politikere opfandt den socialdemokratiske Stat, Egnen mod Karl Marx, og godtroende Arbejdere løb i Byen med den.

Men vor Opgave er positiv. Ikke blot saaledes, at vi igen stiller Maalet op: den sociale Revolution, Statens Afstøffelse. Men saaledes, at vi vil forsøge at samle Menneskene til et positivt dagligt Arbejde hen imod dette Maalet. Thi Korsaren er ikke kommen for at splitte, den er kommen for at samle.

Vi vil altsaa først og fremmest en ny Organisation.

Den gamle Organisation har løst sin Opgave; den har lært Folk, at de altsaa kan organisere sig. Den glemte Maalet; den sociale Revolution gled ud af Menneskenes Bevidsthed, og ind gled i Stedet den første socialistske Minister, forud for hvem Herren sendte os to Gange tolv socialistske Rigsdagsmænd. Vi vil bringe Bevidstheden om den sociale Revolution tilbage, vi vil lære Menneskene at tænke socialistsk.

Det tog omtrent 30 Aar at faa hele Landet til at tænke socialdemokratiske. Saa forholdsvist hurtigt gik det trods de klogeste Mænd

i Landet, Bille, Ploug, Alme, Stad, Hindenburg. Hvorfor stulde det da være længere eller blot faa lange at faa Folk til at tænke socialistsk trods Cavling, Willeblad, Zahle og Borgbjerg?

Den Gang anførte Dagbladet og Fædrelandet Bevidsthederne; de slog Arbejderne søre Stammer, men de gamle Sagsforeningsveteraner fra Louis Pios Dage kan pege paa deres Ar og sige som Napoleons Grenader: De er døde, som slog os disse Saar! Nu fører Politiken og Socialdemokraten i fællesskab hele Landet an. Men om hvor mange Aar? Saa er de døde, Deres Majestæt!

Men til den Organisation, som forliden glemte og fremtiden ventler paa, vil vi have alle med.

I det historiske berømte kommunistske Manifest siges der, at den politiske Magt altid er en Samfundsklasses organiserede Magt til Undertrykkelse af andre Samfundsklasser. Karl Marx siger, at enhver Stat er de Besiddendes Organisation til Undertrykkelse af de Besiddelsesløse. Vi er ikke Teoretikere om en Hals, men vi forsætter heller ikke disse gamle og ret solide Udtalelser, og vi konstatere da, at de nuværende Arbejderpolitikers Statsparlamentarisme — de har jo alle to Dufin aflagt — er paa Grundloven — er en knyttet Næve i Synet paa den oprindelige Socialisme.

Det store ved Socialismen er, at den ikke tog Sigte paa et enkelt Parti, en enkelt Klasses Magt, men paa al Magts Afstøffelse og alle Menneskers Befrielse. Og det store ved Socialismen er endnu den Opfattelse, at det er ikke de fattige alene, der lider, alle lider. Thi Generalaarsagen til Elendigheden er Staten, Autoriteten, Pengene. Det er de urene Kilder, hvorfra alle Ulykker strømmer hen over Menneskene.

Klasselampen holder det nuværende til, som Strejter og Bomber gør det. Vi vil ud over Klassekampen. Thi saa længe den er, saa længe er ogsaa Klassestaten, Autoritetens, Pengenes, alle Ulykkers Kilder. Og saa længe Hovedvægten lægges paa denne Kamp for at faa Mænd ind i Embeder, i Magt, i Velstand, saa længe styrer man fundamentet for det Beslægtede, som netop er: de Småa for ned, medens de Store kryber til Vejrs.

Og saa længe glemmer man igen helt Socialismen, Anarkismen, hvad man nu vil kalde det, som ikke var og ikke er andet end den sociale Revolution, de

ganisation af et nyt Samfund.

Her ligger det, vi vil, vort positive Arbejde. Vi vil, at Mennesker skal tænke socialistsk; vi vil, at de skal søge socialistsk Gerning. Og vi vil, at alle skal kunne samles om den Socialisme, der var bestemt for alle, men som er bleven forfuset til fordel for nogle faa.

D. J.

I næste Nummer af Korsaren bringer vi en Artikel om Sagsforeningerne og den socialistske Organisation.

Rotterne

I over 30 Aar har Socialdemokraten levet af at kritisere alle andre og faa for Mesten satte sig mageligt til Rette midt iblandt dem. Den har brugt Ræsten godt baade til Grodheber og Taffelmad.

Saa kommer der endelig et Blad, som kritiserer Socialdemokraten og rumper Foretne op af Sædet. Og saa ligger der det mærkelige, at Socialdemokraten bliver i den Grad hofjernermet, at den paa en Gang mister baade Mælet og Appetiten. Rundt om i Arbejderkredse tales der om Korsaren, de gamle Socialister er ikke mindre i Bevægelse end de unge, men Socialdemokraten er for en Gangs Skyld bleven baade blind og døv og apoplektisk. Den kan ikke længer længe ud med det berømte Slav fra nejen a, som den ellers har faa godt. Den er pludselig ude af Træning. Hele Redaktionen sidder i Stilhed og spiser Otto Monstedts Margariner. Gamle afbøde. Vil du ha Klipper og Klipper lydbloft med den store Spøgeselskab ved Rattetid oppe i Farimagsgade og løser med toulme Djenhuler alt, hvad de andre Kvæder har skrevet om Korsaren. Men han kan ikke holde fast paa noget af det, han er jo kun et politisk Skælet, med Gul i Hjernen og langt mellem Ribbenene. Saa falder han paa en af de tjenende Vænder og hoster:

— Jeg kan ikke mere, send Bud til Partifælle Folkets Voks.

Men Partifælle Folkets Voks kan heller ikke. Den er overanstrengt af sine kæmpemæssige Arbejderlegater til Bæsefælle, Samaritanerne osv.; den er optaget af at anerkende efter smukke Arbejderbrote til gamle Ledemænd, og korrupte Damer til Medspillere paa en halv Klassebøl. Ingen andre Socialister end den gamle impotente Venreb i Farimagsgade sætter Pels paa Folkets Voks, ingen læser den.

Det bliver da til den store officielle tilintetgørende Tødsel omkring Korsaren.

Men naar gamle Willeblad henad Morgenstunden rækker hjemad mod Ulykterne, saa piber Rotterne lystigt i Krogene.

— Har Du set Korsaren?
— Har Du været med til at smage paa Margarine?

— Gah, gammel burtbrevens Mottel

Og i Dag til Morgen kommer Korsaren. Som et Lyn farer alle de bedste Rotter i Gullerne paa den store politiske Rosseplads, og op af den staar der en soag Piben, mens en margarinesedlet Hale endnu hylt og her hænger uhjælpeligt udenfor. Jean Jacques.

De gale Bomber og de rigtige

Overgang en bombe springer foran en langes vogn, i hans søde bærelse, eller i hans loge i teatret, enten han dræbes, sares, eller ikke har været tilstede, siger verden — de gemene anarkister!

Og det er rimeligt nok. De findes hge indibider som laster bomber efter disse uhyldige gallionsfigurer der hærler er til gavn eller skade, smykker sig nemlig altid med anarkismens laabe. Men hvad enten de virkelig er anarkister eller ikke, deres bomber har ialfald intet med anarkiet at gøre. For de fører til intet. Hver sonderlagen gallionsfigur blir jo straks erstattet af en ny, og det eneste resultat blir, at de stielige paafugle slæber en smule i deres buger, hvegang de rejser paa visit til deres ligesaa uhyldige slægtninge.

De bomber er altsaa de gale — og at alverden skriver ogsaa dem paa anarkismens regning, det er det egentlige hovedgrunden til den ubilje, som anarkismen hidtil har mødt. Og denne ubilje har gjort, at anarkiets ide endnu ikke har kunnet naa frem til den almindelige bevidsthed; for hvem polker gad beståelige sig med blise gemene bombelasteres teorier!

Den første bombe, som med suid ret kunde skrives og blev skrevet paa anarkismens regning, lastedes af Nabachol i begyndelsen af halvfemserne — den bombe var en af de rigtige.

Nabachol var mekanisk arbejder, og foruden at være begejstret anarkist, en genial agitator. Paa de vækstleder, hvor har arbejdet, greb anarkismen altid uhyggelig om sig; han blev derfor aflediget fra det ene vækstled efter det andet, kom til sidst paa det sorte brat, og kunde ikke længer opbride arbejde ved uge et mekanisk vækstled i hele Frankrig. Men skulle der for dumt, kæmpe for sit maatte han — og da de altsaa havde gjort det umuligt for ham at lede af arbejde, slog han resolut ind paa forberedbanen. Efter ful-

cessitet at ha optraadt som smugler, tgv, brandstifter og ligrover — havde han til sidst en 92-aarig tigger, der havde 45,000 frs. paa lisebunden, og skaffede sig derved endelig en kapital, der var stor nok til at han kunde forlade forberedbanen og ofre sig udelukkende for sit egenlige kald: den anarkistske agitation.

Med de 45,000 i lommen drog altsaa Nabachol ud som apostel, gennemrejste Frankrig paa keds og paa tværs, og forkyndte overalt anarkismens evangelium, det glade budskab om at den lidende menneskehed blot behøver at afstjæle Mammons aag, afstjæle ejendom og penge, for pludselig at se lykken holde sit indbrog i verden.

Men saa en dag ser den vandrede apostel, at tre anarkister i Paris er blit dømt til 6 års strafarbejde hver, for paa et offentlig møde at ha prædilet det samme evangelium, som han selv ude i provinsen hver dag prædiker privat for hvem der bare vil høre. Og da gaar det pludselig op for ham, at der er en post i verden, som endnu er ubesat, nemlig posten som le grand justicier, posten som dommer over alle dommere. Og i den post indfælder han saa sig selv, og vender straks sine fjed mod Paris for at lægge en bombe ind hos den mand, der har dømt de tre anarkister.

Bomben sprang, men dommeren slap helstindet fra det, mens Nabachol blev faldet og dømt til døden. Hans tale i retten var intet forfar, den løb simpelt hen saaledes:

— Vi anarkister forlanger intet uden retten til at tænke og tale frit, og skrive hvad vi vil. Men den ret forlanger vi ogsaa absolut; thi uden den kan vi ikke gøre vor gerning. Saalænge den ret formenes os af de andre er der derfor krig mellem dem og os, uforsonlig krig paa kniven. Da vi er de faa, og de andre de mange, blir vort styls bomben. Over den dommer, der dommer en anarkist, fordi han har tilladt sig at sige eller skrive hvad han tænker, skal heretter vide, at saabidt det staar til os, sprænger vi ham i luften. Forfæ nar tænke, tale og trykkefrihed er indrømmet os anarkister, som den er indrømmet alle andre partier, lægger vi daabnene ned. Indtil da skal der til enhver tid være en dommer over alle dommere. Indtil da skal dommerne stjelde i deres buger hvegang de har at domme nogen af os!

Saaledes talte Nabachol — og dermed la han uden tvivl sit hode paa blokken.

Den bombe han lastet var en af de rigtige.

Hand Jæger.

Rene Linjer

Fra tre af Ungsocialisternes kendteste Mænd har vi modtaget følgende:

Sikkert er der i Øjeblikket lidt mild Forvirring i Arbejderkredse om de forskellige mere eller mindre socialistske Bevægelser, der er oppe i Liden. Det var galt nok med „Socialistisk Ungdomsforening“ alene, men nu har vi endvidere en „Socialistisk Arbejderforening“ og dem, der storkes om Korsarens Fane, at sætte paa rette Plads i vor Betragtning af Arbejderbevægelsen.

Korsaren har utvivlsomt en ikke ringe Skyld i denne Forvirring ved Artiklen i første Nr om „Korsaren og Ungsocialistene“. Vi tre understrevere (der udtrykkeligt bemærket her taler for egen Regning) har først som Bladudvalg i Ungdomsforbundet og senere i Arbejderforeningen bestået sig os med Tanken om et revolutionært Dagblad (d. v. s. i Overensstemmelse med sidste Del af Korsarens Program — for Socialismen.)

Vi skal nu søge at bringe Rede i Folkets Opfattelse af disse to Foreninger, som absolut intet har at gøre med hinanden udover en Del fælles Medlemmer.

Ungdomsbevægelsen er en ren socialistsk Oplysningsbevægelse, der tæller Medlemmer fra 14 Aars-Alderen. Vanskeligt kan en saadan Forening optræde uadtil med bestemte Standpunkter for eller imod de Kampmidler, Arbejderklassen benytter (i Modfatning til „Socialdemokratisk Ungdomsforening“, der er fortræffeligt karakteriseret i Korsarens Nr. 2 i Artikklen „Svinepolitik“). — Socialistsk Ungdomsforenings Formaal er først og fremmest at diskutere og derved klargøre de forskellige Bevægelser og Anstuelser, der er oppe. Derfor græsfer Ubo og Lam ved Siden af hinanden, Skorpion og Salom-Anarkister, Georgister, gode Demokrater i ægte P. Knudsen's Vånd, kristelige Socialister (endog Terrorister — man erindrer nok de unge Socialisters Attentat paa Nationalbanken) osv.; Glerlallet er dog revolutionære Socialister. Disse sidste præger Arbejdet, som for Offentligheden særlig viser sig i den skarpe antimilitaristske Agitation. Overfor Socialdemokratiet er Skillingen: Ungdomsbevægelsen staar uafhængig af alle politiske Partier og absolut selvstændig. Forebundsorganet „Ny Tid“ har som oftest været anti-

parlamentarist og anti-socialdemo-
kratisk, har til Liden og saa hyllet
modsatte Ansuelser, alt efter som
Redaktionen har stiftet.

Planen om Udgivelsen af et
Dagblad blev forklaret, da man
var klar over, at den Ungdom,
der er Bevægelses Styrke, tillige
er dens Svaghed, da man ikke kan
samle de yngste om et Program,
hvis Indhold de først skal tage
Standpunkt til.

Socialistisk Arbejderforenings
Opstilling er følgende: Efter-
haanden som Udlivsskeden in-
denfor Arbejderklassen vokser sig
større og større, kan den ikke læn-
gere dæmpes ved „Forene“s
Autoritet. Indenfor Fagforenin-
gerne har mange faaet Øjet op
for det resultatløse i Rigsdags-
arbejdet og set, hvorledes det, der
er opnaaet, kun er naaet ved
Ofre i den faglige Kamp for øko-
nomiske Interesser; ved Krævet,
der herved rejstes i Arbejderklas-
sen, blev det i Overklassens In-
teresse at efterkomme dens For-
dringer.

Med disse Ansuelser samledes
en Del Fagforeningsfolk, der næ-
sten alle havde gennemgaaet en
Skole dels i Diskussionsklubberne,
dels i Socialistisk Ungdomsfor-
ening, og Socialistisk Arbejderfor-
ening blev stiftet med følgende
Formaal:

„Da de Organer, hvorigennem
Arbejderklassen kan gøre sine Krav
gældende, væsentligt baserer deres
Kamp paa politisk Grundlag og
ved parlamentarisk Vej mener at
have det vigtigste Midde til Ar-
bejderklassens Frigørelse, er det
Socialistisk Arbejderforenings Op-
gave at danne et Dagblad, der
kan være Organ for alle de Ar-
bejdere, der gennem deres Del-
tagelse i Klassekampen er komne
til den Ansuelse, at Vejen, Ar-
bejderklassen maa gaa, nødvendig-
vis vil blive gennem den øko-
nomiske, faglige Kamp i Forbin-
delse med Oplysning om sociale
Spørgsmaal.“

Det Blad, der her omtales,
vilde vi nobig, stude foretæles
med Korsaren, der jo er et privat
Foretagende og iøvrigt efter vor
Formening foreløbig kun opfylder
første Del af sit Program — med
Socialdemokratiet. Vi maa dog
høje Korsaren velkommen; den
virker velgørende ved Siden af et
Snob-Blad som det for „Social-
Demokraten“ mavekrøbende Papir,
der kalder sig for „Folkets“. Vi
ser, at Korsaren her bestyldes for
at være Højres mestrede Valg-
advok. Herregub! For Social-
Demokraten ikke selv sige det;
den har dog i sine Spalter ladet
H. M. Klausen med bedre Wi-
den fremstille en lignende Paa-
stand om „My Tid“s Militærop-
raab ved et flidigt Valg, hvor det
gjaldt at fiske Stemmer.

— Vi har nu kort meddelet vor
Opfattelse af de to Foreninger og
kan iøvrigt angaaende Arbejder-
foreningen henvisse til en snart
udkomende Pjece, hvori Forenin-
gens Program fremsættes.

Med Tak for Oplagelsen
Mikael Christensen.
Finn Madsen.
Alb. Jørgensen.

Vi taler for denne Meddelelse
og de velvillige Ord om Korsaren,
henviser til Epistolaritten i Dag
og til de Fortællelser, som den

faar, samt meddele, at vi i alt
Fald indtil videre ser os nød-
gede til at holde fast paa den
Ordning, at Korsaren ejes af dem
som skriver den. Red.

Georg Brandes og Svenskerne

Hvor er Svenskerne dog latter-
lige indenfor deres Verdensmands-
Øvre. De minder pludselig om Par-
venuer, der er fine ligetil man hører
dem snakke, men som da strax blot-
stiller deres Afslamning.
„Rølingen“ (Vollen) eksisterer
endnu i mange Dag i Sverige.
Georg Brandes, som i sit
lange Liv har undgaaet at bli haa-
net, stont han isendenfor at lide da
han var færdig med sit Program,
begyndte at underholde os bare med
sin egen Person og ikke længer kendte
andre Genier end Napoleon, Ølsen
og sig selv, blir pludselig nu, da
hans Forsængelighed faktisk er traadt
i Baggrunden, haanel, sparet, lovet
lo, fordi han bidrog til at faa
Eftermaal fri!

Det land, der mindst af alle har
Grund til at hyle for Barbarerne,
forsoget først at lindre sig til Rus-
lands Venstas ved at gaa udenom
den internationale Regel at politiske
Forbrydere ikke udsendes. Og da
endelig den sunde Fornuft sejrer,
selv i Sverige, kan de fine „Rølin-
ger“, som altid for Snakkefalske-
dens Skyld fortæder hvad de har
sagt for en Time siden, ikke la være
med at lade sig over en fremmed
Litterat fordi han sølle Menneske-
ligt til at hoppe ud efter en der holdt
paa at drøgne.

Men det at I virkelig er laaber-
lige nok til at vise Georg Brandes
den Væge at tilstaa, at det var han
Skyld naar I ikke udsendte Echer-
nial, det godtgjor nok som at I ikke
engang har lært noget af Konfili-
ten mellem Norge og Sverige, hvor
I ogsaa kom for sent og var dum-
me.

Tag Snipstolen af og dril min-
dre Pund — saa kan det kænste
hænde at fornøsten faar overtaget.

Arbejderne og Margarinen

Revisorerne melder sig

V. T. Holst og Lyngsio

Offenliggørelsen i „Korsaren“ af
det skandaløse Regnskab fra Svend-
borg Margarinefabrik har gjort sin
Virkning.

Fra Revisorerne foreligger der
nedenstående:

Den første af dem, Hr. P. Boe-
sen, er som man ser, meget med-
gørlig og giver den værdifulde Op-
lysning, at Regnskab — saa ukro-
ligt det end lyder — er beddaget af
en Generalforsamling (!), og at
Revisorerne bemærkninger til det
har været „af ganske underordnet
Betydning“ (!).

Hr. Gram har, som man og-
saa vil se, ladet Selbheerfelsen. Vi
begynder med:

Revisor Boesen Interviewet

Under Omtalen af Regnskabets for
Svendborg Margarinefabrik strev vi
i Tirsdags, at vi vilde henvende
os direkte til Revisorerne og liggat
gengive deres Svar.

Tirsdag Aften traf vi Revisoren
Hr. P. Boesen i hans Bopæl
paa Nordre Gasanvej og bad ham
give os Oplysninger om Regnska-
bets forskellige Konti. Hr. Boesen
udtalte:

— Det er umuligt for mig paa
nærværende Tidspunkt at give no-
gensomhelst Oplysninger, da jeg
først maa have undersøgt, om det
Regnskab, Korsaren aftrykker, stem-
mer med Margarinefabrikens af os
underskrevne Regnskab. Kun saa
meget kan jeg sige, at i det Regu-
latskab, vi har underskrevet, der stem-
mer Blagene og Vagterne, og der
er Blag for alt. Vore Bemærk-
ninger til Regnskabets var ganske
vdt ikke fremlagt sammen med
Regnskabets, men disse Bemærknin-
ger var forefæstet ogsaa af ganske
underordnet Betydning.

Paa Spørgsmaal til Hr. Boesen,
hvad han mente om den Udtalelse,
som Formanden for Det ny Ar-
bejdermands-Forbund Hr. Poulsen
fremlod med i Korsarens For-
stenummer, den nemlig: at naar
Medlemmerne af Dansk Arbejds-
mandsforbund blev oplyst om Mar-
garinefabrikens Regnskab, vilde der
ikke blive 100 af de 22,000 til-
bage — svarede Hr. Boesen:

— Jeg tror ikke, at Poulsen
forstaa Margarinefabrikens Regn-
skab.

Hr. Boesen lovede, idet vi tog
Vsked med ham, at han skulde sende
os et skriftligt Svar paa vor Ar-
tikel om Margarinefabrikens Regn-
skab, hvis han fik noget at indoen-
de mod den, naar han fik fæmten-
net den med Regnskabets Bogerne.

Reporter.

Revisor Gram

Vi har modtaget følgende:

Alb., d. 6. Marts 1907.

Hr. J. J. Ipsen!

Jeg har i Dag modtaget et
Stykke Papir med Overstrykt Kor-
saren, og efter hvad jeg kan slutte,
skal det vel forestille et Ugeblad.
Jeg ved ikke, om De har tilstillet
mig det, da der ikke var angivet
nogen Afsenders Adresse, men da
De staar som Ansvarshavende af
nævnte Produkt, har jeg herved
Fornøjelsen at tilstille Dem nær-
værende. De har paa Deres Papir
aftrykket Alst. Svendborg Margar-
inefabrik's Årsopgørelse fra 1904—
1905, derefter spørger De, med hvad
Ret Hr. Boesen og jeg har sat vore
Navne under, og jeg skal da sige,
at det har vi gjort i vor Egenstas
som Revisorer for Fabrikken, og at
Årsopgørelsen er i Overensstem-
melse med Fabrikens Voger og
Bilag, derfor borger vor Understelt.
Årsregnskabets har været forelagt
Generalforsamlingen og eenstemmig
godkendt, og jeg beghelber ikke, hvad
De har med den Sag at gøre.

Til Slutning kun dette, at hyer-
ligere Genvendelse til mig bebrin-
gaaende, enten det saa er gennem
Deres Blad eller stillet, ikke vil
blive laste, men straks vandre i
Papirkurven eller Kaminen.

J. P. Gram,
Alb.

Hr. Gram i tilstaaet altsaa gævent,
at han vedtender sig sit Navn under
det aldeles grusomme Regnskab. Det
var nepos herom, at vi ønskede
Vsked.

V. T. Holst skriver til Korsaren

Hr. Redaktor J. J. Ipsen!

I Korsarens Nr. 2 er mit Navn
kommet i Forbindelse med Smør og
Margarine, og jeg er fremstillet som
den, der engang i Fortiden har be-
rejt Vandet for den ene Dag at
vaskemere for det gode danske Smør
og den anden Dag efter Ordre fra
Hr. P. Knudsen med samme
Varmer anbefale Margarine som
det forbeholdtste.

Jeg er fuldstændig sikker paa,
at jeg aldrig har gjort noget saa-
dant, thi altid har jeg gjort mig
Umage for ikke at blive en Pjalt
i mine egne Øjne, og dette vilde
jeg blive, om jeg paa Kommando
af en Hr. P. Knudsen eller
hollken som helst anden Storrelse
vilde gøre mig skyldig i at bebrage
godtroende Tilhørere.

Jeg har gaaet med Nr. 1 og 2
af Korsaren i Kommen, men tender
endnu ikke andet til Indholdet end
hvad der er skrevet paa Forsiden af
Korsarens Nr. 2, og i Djevelket er
jeg ube af Stand til at se, om
Numrene ikke indholder mere, som
jeg skylder mig selv at svare paa.

Wobroffsvej, den 8. Marts 1907.

V. T. Holst,
forh. Pianofortearbejder.

Vi optager gerne den gamle,
djærv Agitators Stridelse. Men
det vilde unægtelig have været os
kædere, om der var kommet en Stri-
velse fra de Herre P. Knudsen & Co.

Vi har nemlig aldrig haft Hr.
B. T. Holst mistænkt for Delagtig-
hed i den i Romersgade stuttede
Margarine-Alliance mellem Otto
Monsted og de levende socialdemo-
kratiske Politikere. Det vilde ikke
ligne Holst. Og det har vi heller
ikke skrevet. Holst har aldrig vdt,
hvad der foregik i „Klumpen“.

Fra Hr. Ohngsje har vi ikke
hørt. Han har ligesom „Social-
Demokraten“ pludselig faaet sig
Segl for sin Mund.

Revision i Farimagsgade

I Gaar gjorde Social-De-
mokraten sin Rigsdagsberetning
op. Og stont Partiet har dree-
bet den Forretning i et halvt År
under samme Firma som det liberale
Venstre, er Resultatet bleven lige
saa uselt i Fabrikken i Fredericia-
gade som nblig i Fabrikken i Svend-
borg.

Social-Demokraten opgør selv
Balancen saaledes:
Et nyt Kongestib.
En Lov om Høspensioner.
En Kvitelob.

Mere er der ikke. Og hvad
Bladet regner for Indtægt og hvad
for Udgift, hvad der er Gæbinst og
hvad Tab, oplyser Revisor Wi-
nblad ikke. Forhaabentlig har han
og de andre 23 edsfælede Revisorer
dog halet deres Diater.

Men Bladet forsikrer, at det
kan blive til en rigtig paa Forret-
ning, naar de dumme Valgere bare
vil blive ved at støtte den. Dog an-
lyder Social-Demokraten en eben-
luel Forandring i Firmast; den
skriver nemlig rent ud, at hvis Re-
geringen opløser Vandtilinget, saa
agter de socialdemokratiske Poli-
tikere at gaa til Valg sammen med
Reformvenster.

Ja hvorfor ikke. Naar man er
begyndt med Alliancen Otto
Monsted og Socialdemokraterne,

saa kan man vel ogsaa ende med
Alliancen J. G. Christensen
og Socialdemokraterne. Den Mæ-
ter Albertine Margarine gaar saamand
lige saa glat i disse „Arbejder“-
litilere som den Otto Monstedle.
Rouseau.

Hvor man morer sig

Vi lykkelige, der har set Udstil-
lingen af Finske-Monumenterne paa
Charlottenborg, sidder inde med den
store Forbøl fremfor alle andre Men-
nesker, at vi er blevet bedre og pæ-
nere og vort Humør langt klogligere
end andre.

Fyldt af Hansen-Jacob-
sens og alle de andre store Vær-
ter sloj vi fra Blomst til Blomst
over Tegners frøgtelige Mareridt
og bral af Værternes overflodige
Nigdom. Aldrig glemmer vi Mo-
numenter med den lange Obelisk,
som var længere end alle andre
Obelisker, og Engelen, som svævede
saa fortæffeligt, at mange ikke saa,
at den befærdigt var klippet fast;
og det underbejlige Stykke Arkite-
tur af Carl Mortensen, hvor
var det ikke forærbeligt morjont!
Vi faaende i Grunden set ikke Is-
lænderen Jonsen og Danmarks
Stephan Sinding, endstent de
ofte kan være endnu morjommere.

Vi blev saa glade og tilfredse for
den lille Komitets omhyggelige og
betænksomme Udbetaling af Præmierne,
men dog var det virkelig Synd for
Manden med den lange Obelisk
og Engelen, for den var nu ganske
godt paalklippet og havde derfor for-
tjent en lille Opmuntning, men til
en vis Grad forstaa vi Komiteen,
da den jo ingen Garanti havde for,
at Engelen kunde hænge fast.

Nu er det den store Komité,
der har Fornøjelse saalænge, inden
den tager en afgørende Bestemmelse;
men er det sandt, hvad Nyttet for-
tæller, maa det være nogle ledelige
Folk, efter som der paaftaas, at de
taler alvorlig og er blevet betænke-
lig nervøse af Frygt for, at der ikke
skulde findes en dansk Villighed
ger, som kunde rejse et alvorligt
Monument over Finsen.

Det siger sig jo selv, at det er
ubegrundet og hysterisk Snal, saa-
længe man har en Kammerfæ-
nger (Gerold), en Mæler (Joachim
Sloogaard) og en Arkitekt (Vin-
bestoff), der ikke har forjagt sig.

A. W. Lofthus.

Konen med Tulipanerne

(Offenliggøres samtlig paa 29)

Det var Julestiens Dag — tid-
lig Eftermiddag med Sol og Regn
og Storm.

Inde i en Port stod en Kone
med en Kuro paa Armen, i Haan-
den holdt hun et stort Buget Pa-
persblomster, og foran hendes ven-
stre Fod stod der en lille Urtepotte
med sinne levende Tulipaner.

Konen var en lille en, halvgam-
mel, forslidt og forvæget og bleg
hun saa saa pæn ud med en stor
Kofe om sit smalle Ansigt, og hun
stod ganske stille, som om hun ikke
længere kunde mærke Kulden og
godt vilste, at hun ingen Magi
havde over sine røde Fingre, der
fattede om de mange Rattlers sure
Arbejde.

Inten ansede hende. Folk gik
uforsværlig forbi.

Men saa kom der pludselig en
Dams, en lille veltækt travl Per-
son, der stillede sig op foran et

Stoppesked og gav sig til at vende
paa Sporengnen, og saadan kom
hun til at staa lige ved Siden af
Porten.

Ganske langsomt, melanist og
træt løftede Konen derfor sine Va-
rer imod Danten, halet bebdende, og
halet tilbydende som andre Hant-
lende.

Varerne — gule, røde og hvide
Tulipaner — var lidt krøllede og
forjultede, som Silkepapir bliver i
Regnvejr, selv om der ikke kommer
naadt paa, og for Næsten saa de ud
som almindelige Papirsblomster.

Damen rystede paa Hovedet og
smilede, saadan som man smiler,
naar det er Julestiens Dag, og man
meget nobig vil bebrøve nogen. Hun
blev ved med at smile og sagde „Næ,
Tak“ til sig selv.

Men i det samme fik hun Øje
paa den lille brune Urtepotte med
de levende Tulipaner, som stod med
ved Konens Fod.

— „Næ, Tak,“ sagde hun. „Vi
bem i Kuroen vil jeg stam ingen
have. De er saa krøllede. Men
hvad tager de for de rigtige i Pot-
ten? — De er pæne.“

Den lille Kones Ansigt blev
blegere, hendes Øjne vdsede, Must-
terne om hendes Mund kom til at
birte, hun var lige ved at briste i
Graad. Men hun stammede da
langt om længe frem, halet haab-
løst, næsten slamsult:

„De, de — skulde ikke sælges.
De var saadan nærmest til Kellame
... til Sammenligning ... Men
vil Fruen gerne have dem, saa skal
De faa dem for 75 — det har jeg
selv givet.“

Hendes Ansigt kæmpede, mens
hun talte, for det var saa forjælt,
at den fremmede Dame og ingen
Mennesker vilde have hendes egne
smukke Blomster.

— „Næ, saamand vil jeg ej —
tage Deres Kellame fra Dem“, lo
Damen og forstrebte, at hun aldrig
vilde have budt paa den Potte, hvis
hun havde vdt, hvad den var til.
„Men De har givet meget for me-
get for dem. Dem kan jeg løbe
hvorforhelst for 50“

Og den lille Dame hilste venligt
paa Konen, hvis blege, smalle An-
sigt var blevet helt roligt igen.

— „Farvel“, sagde Damen to
Gange, „og glædelig Jul“, mens
hun styrtede op i Sporengnen, der
nu kom hidsende og holdt.

Men herne i Porten stod Konen.
Hoslig stude hun med Foden den
baarlige Kellame om dag ved sig
og stod saa, bleg igen og sit urol-
kelig, som for Damen kom, med sin
Kuro paa Armen og de forjultede
Papirsblomster rakt frem i det klam-
me Vejr og det begyndende Mørke.

Jens Pedersen.

Kommune- politik

Naar man ser den Jhæd-
hed, hvormed lobenhavne Arbej-
dere har efter har træppet op ved
Valgmøderne og under begejstede
Hurraaab demonstrerer deres loy-
ale Vorgetjind, stiftes man til at
tro, at disse Mennesker virkelig om-
fatter deres By med en inderlig
Kærlighed og Interesse, og at de
venter sig et virkelig reelt Udbytte
af deres Deltagelse i Valget.

At det aligevel ikke forholder sig
saaledes, vil man saa bekræftelse
paa, naar man taler privat med
dem. Med Unblagelse af den lille
Kreds af troende som af lutter Væ-
bødighed for deres store Fortæ-
lle kan se Udeliggheden, betragter
de fleste Arbejdere Valgudfaldet som
noget, der ikke har det ringeste at

Korsaren

Er I sande Demokrater?

I som nu starter dette nye Blad? I som skriver i Bladet? og alle I som læser Bladet? Haanden paa Hjertet! Er I rigtige Demokrater? spørger jeg. Handler I i „Den hvide Flip“ ved Nikolaj Taarn? Kjøber I Eders Lintoj & Hatto paa det historiske billige Hjørne ved Nikolaj Taarn? Hvad nytter al Eders demokratiske Tale? I vor Tid gjælder det om at handle, og for en sand Demokrat gjælder det om, at han handler i „Den hvide Flip“. Husk at vi sælger 4-dob. Lørreds Flipper for 22 Ø. 4-dob. Manchetter til 32 Ø. Herre-Kraver til 34 Ø. og fine engelske Hatto for 3 Kr. Alt andet ligesaa billigt. Den hvide Flip handler efter det rigtige demokratiske Princip. **Ens Pris for alle enten De kjøber meget eller lidt, og enten De har store eller smaa Penge. Ens Behandling for alle vore Kunder.** Kom og dom ved Selvsn. Tag ikke Hensyn til smaatskaaret Vrovl & Misundelse.

Lægen: Det var et mærkeligt Varn. Hvor gammel er han?
Pauline: Syv Aar. Og ingen Ting undgaar ham. Han hører al Ting, han forstaa al Ting, og trods sin ulykkelige Sygdom ser han ogsaa al Ting.

Lægen: Ulykkelige Sygdom?
Er din Dreng da...

Pauline: Blind! Ja, han er blind. Han er født saadan. Jeg troede, Du vidste det?

Lægen: Nej, men jeg burde have anet det. Ualmindelige Øjne vilde ikke have set noget...

Pauline: Det maatte være det eneste Syn, som buer: Sjælens Syn, der kunde gætte din Kærlighed, lære.

Pauline (Rødvende): Gætte den, ja, og frelse mig fra den, ikke sandt?

Lægen: Desværre!

J. Marni
(Medlem af l'Académie des Goncourts)

Oversat af J. J.

—

Næste Nummer

af

Korsaren

udkommer

Tirsdag Morgen.

—

Udenvæltis

—

Kirkelampen

Paris, 7. Marts. (R. B.). Politirennen har idmet 27 Konner, der næglede at forlade deres Kloster, Pengebøber fra 16 til 25 Francs. Publikum tilkendegav højlydt sin Sympati for Konnerne.

Jærend Penge

Moskva, 7. Marts. (R. B.). 8 beabnede Røvere, iførte Studenteruniform, trængte i Formiddag ind i Universitetets Kontor og røbede hele Kassebeholdningen, ca. 50,000 Rubler. Kontorpersonalet bødte ikke at gøre Modstand. Røverne undslap med deres Bytte; en Politibetjent faldt de ned.

—

forlade min Faders Hytte - og gaa over i en anden Mand. Jeg vil maaske være heldigere med Dig end med mine andre Mænd. Hils Du tilfarer mig denne Gæst, skal jeg aldrig glemme Dig, jeg skal velstige Dig hele mit Liv, jeg skal skrive dit Navn paa min Arm og paa din Sønns Arm, vi skal aldrig glemme at udtale det med Glæde, og naar Du forlader denne Jæst, skal mine Ønsker følge dig paa Gædet, indtil Du er naaet hjem til Land.

Den gode Præst fortæller, at hun tryllede hans Hænder, og at hun saa paa ham med talende og rørende Blikke, at hun græd, at hendes Fader, Moder og Søstre forlod dem, at han følte blev alene med hende, og at, (søndt han sagde: sandt han sig alligevel næste Dag liggende hos den unge Pige, der overvældede ham med Kærlighed og bad sin Fader, sin Moder og sine Søstre om at hjælpe hende med at tale ham, da de om Morgenen kom ind til Parvold Søng.

Alto og Paa, som straks efter

Warschau, 7. Marts. I en herbærende Realfkole blev der i Dag i Direktorens Kontor kastet en Bombe, som fuldstændig ødelagde Værelset. Ingen Menneſter kom til Skade.

Gerningsmanden til Attentatet paa Skoledirektøren, Jørgen Argutynski, var en ung Mand, som straks undslap. Omtrent samtidig fandt en Mand i Forstaden Praga en Bombe skjult under en Stendugge.

Da Funderen tog Bomben op for at undersøge den, eksploderede den og dræbte ham.

—

Korsarens Central

—

Under denne Rubrik optages kun Ting, der kan have Interesse for intelligente Menneſter. Udsjæt er udsættel.

Fr. Redaktør! Jeg har i fem Blade her i Byen forſøgt at ſaa nedſlaaende Spørgsmaal ind.

Naar alle Gjenstandene er ſaa umulige, hvad er der da i Dejen for at Konſtreen henvender ſig til Rodin eller en anden god udenlandſt Skulptør? Penge er der jo nok af.

Det er ingenting i Dejen.

Red.

—

Abonnement

paa Korsaren tegnes paa vort Ekspeditionskontor, Nørrebro 78. 5 Øre pr. Nummer, i Provinserne og Udlandet med Tilleg af Porto.

—

Skuespil.

—

Dagmartheatret. Til. 8857.

I Aften Kl. 8-11 første Gang: Morbus Tellermann.

I Morgen Morbus Tellermann. Søndag Kl. 4 Folketeatretilling - Halve Priser - Ambrosius.

Kl. 8 Stændens Åre. Endnu kan ſaa Gange.

—

BIOGRAF

TEATER Vimmelskift 47

Succes.

Violin.

Kvindelige Broskekuske. Mekaniſk Statue. Kitty's Lam.

—

Præsten: Ja.

Dru: Vi har aldrig ſet ham.

Præsten: Man kan ikke ſe ham.

Dru: Da er han en underlig Mand. Han maa være gammel; thi han er vel i det mindſte lige ſaa gammel ſom ſit Værel?

Præsten: Han ældes aldrig. Han har talt til vore Forfædre, han har givet dem Lov, han har forſikret dem, hvorefter de ſkulde ære ham, han har beſtaet dem vife Gæbninger ſom gode, han har forbudt dem andre ſom onde.

Dru: Jeg forſtaar Dig. Og en af de Gæbninger, han har forbudt dem ſom onde, det er at lægge ſig hos en Kvinde, en Pige? Hvorfor har han da ſtabt to Kon?

Præsten: For at de ſan forene ſig, men paa viſe opſtillende Veilæſer, efter viſe forudgaaende Ceremonier, i Kraft af hvilte en Mand tilhører en Kvinde, men tilhører kun hende, og en Kvinde tilhører kun ham alene.

Dru: For deres hele Liv?

Præsten: Ja, for hele deres Liv.

Dru: Og ſaa her?

—

CASINO. Telefon 1951.

Kl. 8-11: Anders Tilkjøb. Obs.! Do Teaterbeſøgende har Løjligbed til at beſe Udmynkning fra Kunſtner- og Studenterkarnavallet Fredag, Lørdag og Søndag.

Folketeatret. Telefon 7011.

Kl. 8-10 1/2 Frk. Joſette - min Kone!

Søndag Kl. 4. Halve Priser. Forbryderliv. NB. Maa ſaa Gange. Kl. 8 Frk. Joſette - min Kone!

Frederiksberg Teater. Telefon 1490.

Kl. 8: Skytte-Liſe. Billetsalg fra 12-4 og efter 6. Søndag Kl. 4. Smaa Priser. Thummeclumsen.

Sønderbros Teater. Amager 305.

Kl. 8. Sidste Gang: Landsoldaten. Lørdag Kl. 8. Jorden rundt i 80 Dage.

Søndag Kl. 8 1/2 Landsoldaten.

CIRKUS

Fuldt Hus og brægende Bifald

over det elegante

Luftnummer.

The four Leamy Ladies.

Iolt 12 1. Klases Arſtummer. Billets. 12-8 og efter 6. Telefon 1231.

OLYMPIA i Aften fra 8-12

Austria-Kvartetten

- komisk Operasemblo -

Bertha Hein. Agnes Harpsøe. Marius Jörn Nielsen. Skuespiller Carl Alstrup. Til. 8448.

Parisienn.

Sidste Uge: Mona Mona.

Tivoli Varieté.

Pilar de Garcia.

Spansk Dansorinde.

Kinografen

Frederiksberggade 25

Stort nyt Program.

Enestaaende ſot koloriet.

BIOGRAF

TEATER Vimmelskift 47

Succes.

Violin.

Kvindelige Broskekuske. Mekaniſk Statue. Kitty's Lam.

—

Dru: Alſaa ſaaledes, at der ſom det hændes, at en Kvinde ligger hos en anden end ſin Mand, eller at en Mand ligger hos en anden end ſin Hustru...

Dru: Ja, men det hændes vel aldrig; thi ſiden han, Du ſaſer om, er der, og det maa hager ham, forger han ſagtens for at hindre dem der?

Præsten: Nej, han ſaber dem gøre det, og de ſnyder da imod Guds Lov - thi ſaadan er det, at vi falder den ſtore Arbejder - imod Landets Lov, og de begaar en Forbrydelse.

Dru: Jeg forſtyrker for at ſaare Dig ved min Tale; men derfor Du tillader det, vil jeg ſige Dig min Mening.

Præsten: Tal.

Dru: Om blife beſynderlige Veſallinger ſinder jeg, at de ſtrider imod Naturen og imod Fornuften, at de er ſtabte til at ſoroge Forbrydelse og til høert Øjeblik at forvæmme den gamle Arbejder, der har lauet alſt uden Gænder, uden Anſigt, uden Medfølelſe, der er overalt, men ſom man ingen Sted er ſe; der lever i Dag og i Morgen, men ſom

Kr. 5,50.

HANS JÆGER:

ANARKIETS BIBEL

Hans Jæger: Anarkiets Bibel. Kr. 5,50.

Naar han nu har ſkrevet en Anarkiets Bibel, har man ikke deraf lade ſig forlede til at tro, at han forſvarer „Handlens Propaganda“: Fyrſtemord og Ugenode Voldsomheder. Det er Samfundets økonomiſke Grundvold, han alene vil til Live: Ejendomsretten og den nævrende Produktionsform. Med ſtor videnskabelig Grundighed udvikler Hans Jæger ſine Anskuelſer paa næsten fem Hundrede Sider, og han opkaſter ſtuttelig det Tankesperiment, at Anarkiet i Løbet af en halv Snes Aar kan komme til Magten, deſkroto Ejendomsrettens og Pengenes Afſkaffelse, bemægtige ſig Produktionsmidlerne og organisere en Produktion, der dækker det fri Forbrug. Saa er Fattigdommen forsvunden, og man kan begynde at opdrage Bornene, ikke til at høre Penge, men alene, at man ſætter hvor læst i Stand til at finde en Virksomhed, der falder ſammen med hans Livsform.

Selv om man ikke kan gaa ind paa Hans Jægers ideelle Fantasier, kan man dog ikke undgaa at imponeres af det Tankearbejde, der er nedlagt i hans omfangsrige Værk. (Generalkorreſpondance.)

GYLDENDALSKE BOGHADEL - NORDISK FORLAG

—

Dygtige

Annonceagenter

ſøges, men Tilbud onſkes kun fra Mænd og Kvinder, der intereſſerer ſig for Korsaren.

Henvendelse til Korsaren, Nørrebro 78, hver Dag Kl. 4-5.

—

Haandkomagernes

ſagforening.

Grundet paa den ſtore Tilſlutning til vor Organisation er Kontoret aabent Fredag den 8. Marts Kl. 8-9 for Indmeldte og Indbetaling af Kontingent. Den ny Priſtulant kan afſettes.

Beſtyrelſen.

Fr. Nielsens

Barnevognfabrik

Vorrebrogade 18 B

Elegant Fag.

Stort Udvalg.

Reparationer udføres. Billige Priser. Export.

Tell. 2296.

—

1000 Damer.

1000 Damer kan hver ved ringe Ulejligbed og uden Udgift erhverve enten 1/2 Dnsia extrafine ſolvpletterede Spiseskeer eller Gaſter. Indsend Navn og Adresse til

Gustav Guldner, St. Annasplads 26.

—

Forhandlere

ſom har Evne og Energi til at arbejde med Korsaren, kan opnaa en god Daglon.

Henvendelse til Korsarens Ekspedition hver Dag Kl. 4-5.

—

Redaktører:

HANS JÆGER og J. J. JPSEN, aldstnævnte Ansvarhavende.

Trykt i C. W. Børntzens Bogtrykkeri, Nørrebro 78. København K.

—

2-3 og 4 Vær's Løjligbeder

egnet W. C. Altan, Underver. m.m., er ſtraks ille i det elegant Monsternkompleks

Aldersro,

Hjørnet af Lyngbyvej og Jagtvej.

—

5 Øren

Korsaren holder Pris med de ſtore Blade.

Det maa gaa op for folk, at vi byder dem et Indhold, ſom de ikke kan ſaa andetſteds, hverken for 2, 5 eller 10 Øre. Og vi er ſelv klare over, at en Mængde Menneſter endnu ikke er intelligente nok til at forſtaa denne Forſkel paa os og de andre; men dem ſaar vi i Guds Naam undvære - til ſenerel

At vi vil finde Kæſere blandt oplyſte Menneſter i alle Samfundslag er vi ſikre paa. Det har vi desuden allerede nu Beviſer for.

Korsaren.

—

ODDE

Rangerſt Andreas Kriſtian Thorsen.

Hanna Niesdalder. Gule Maſſilke Chriſtiane Amalie Broderſen. Skadtemeſter Jappes Gule Dorteſta Chriſtine. Arbejdsmand Jørgen Blom. Damskæbende Thora Seendſen. Melanille Otto Carl Wegens Olsen. Frk. Antoinette (Antonie) Augusta Chriſtiane Nielsen. Gha. Muſter Rør Madsen. Hestkammer Rasmuſens Hulſu Emma Rørgelſe. Gule Anna Caroline Chriſtiane. Koſtkæder Elſtams Hulſu Thora Chriſtiane Johanne. Smed Rør Andersen. Kærligheds J. Th. Pouſſens Hulſu Rubeſta Thora Emilie. Bøgnmand Jens Olsen.

—

Forhandlere

ſom har Evne og Energi til at arbejde med Korsaren, kan opnaa en god Daglon.

Henvendelse til Korsarens Ekspedition hver Dag Kl. 4-5.

—

Redaktører:

HANS JÆGER og J. J. JPSEN, aldstnævnte Ansvarhavende.

Trykt i C. W. Børntzens Bogtrykkeri, Nørrebro 78. København K.

—

2-3 og 4 Vær's Løjligbeder

egnet W. C. Altan, Underver. m.m., er ſtraks ille i det elegant Monsternkompleks

Aldersro,

Hjørnet af Lyngbyvej og Jagtvej.

—

5 Øren

Korsaren holder Pris med de ſtore Blade.

Det maa gaa op for folk, at vi byder dem et Indhold, ſom de ikke kan ſaa andetſteds, hverken for 2, 5 eller 10 Øre. Og vi er ſelv klare over, at en Mængde Menneſter endnu ikke er intelligente nok til at forſtaa denne Forſkel paa os og de andre; men dem ſaar vi i Guds Naam undvære - til ſenerel

At vi vil finde Kæſere blandt oplyſte Menneſter i alle Samfundslag er vi ſikre paa. Det har vi desuden allerede nu Beviſer for.

Korsaren.

—

ODDE

Rangerſt Andreas Kriſtian Thorsen.

Hanna Niesdalder. Gule Maſſilke Chriſtiane Amalie Broderſen. Skadtemeſter Jappes Gule Dorteſta Chriſtine. Arbejdsmand Jørgen Blom. Damskæbende Thora Seendſen. Melanille Otto Carl Wegens Olsen. Frk. Antoinette (Antonie) Augusta Chriſtiane Nielsen. Gha. Muſter Rør Madsen. Hestkammer Rasmuſens Hulſu Emma Rørgelſe. Gule Anna Caroline Chriſtiane. Koſtkæder Elſtams Hulſu Thora Chriſtiane Johanne. Smed Rør Andersen. Kærligheds J. Th. Pouſſens Hulſu Rubeſta Thora Emilie. Bøgnmand Jens Olsen.

—

Forhandlere

ſom har Evne og Energi til at arbejde med Korsaren, kan opnaa en god Daglon.

Henvendelse til Korsarens Ekspedition hver Dag Kl. 4-5.

—

Redaktører:

HANS JÆGER og J. J. JPSEN, aldstnævnte Ansvarhavende.

Trykt i C. W. Børntzens Bogtrykkeri, Nørrebro 78. København K.

—

2-3 og 4 Vær's Løjligbeder

egnet W. C. Altan, Underver. m.m., er ſtraks ille i det elegant Monsternkompleks

Aldersro,